

אתה ולישית

מאת יגאל לביב

בל"ל שיפץ את מאזניו באמריקה

הדין וחשבון המלא של רואי החשבון בל"ל בנק לאומי טראסט נידורק, שאינו מתפרסם בציבור, לשנים 1986 ו-1987, חושף פרשה מביכה ביותר לבנק. לפי הערות רואי החשבון פעלה הנהלת הבנק לגבי שנת המאזן 1985 לפי הנחיות רואי החשבון והפיקוח על הנכסים האמריקאים.

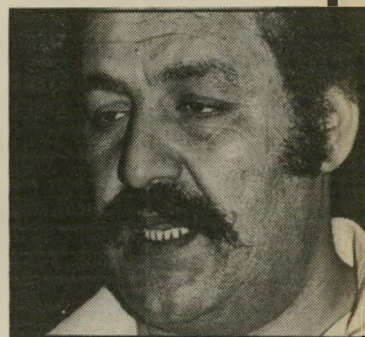
הפעולות איפשרו לבנק להראות רווחים בשנת 1985. אולם מאזן לש"נ 1986 ו-1987, שהוצא כיחידה אחת, חורה בה הנהלת הבנק מהשיפורים שנעשו קודם, וערכה את מאזנה לפי הנחיות רואי החשבון והפיקוח על הנכסים.

הרב איפער לרואי החשבון לחתום על המאזן ללא הסתייגויות. הערות רואי החשבון מצביעות בכ"י רור, כי התוצאות העסקיות של בנק לאומי נידורק לשנת 1985 היו שונות לחלוטין, אילו נהגה הנהלת הבנק כי נדרש שיפץ התוצאות המופיעות, כמובן, גם על הצגה מעוותת של מאזני בנק לאומי בישראל, הכוללים את מאזני החברה הבת בניו יורק.

זהו הפירסום הראשון של פרשה זו,

יונה ובלקין עושים מיליונים

הקבלן מרדכי יונה והיום ספח בלקין הרוויחו ללא מאמץ 1.44 מיליון דולר. קבוצת בלקין ומרדכי יונה יזמו בח' לקים שווים הקמת בית-אבות ברמת השרון. הפרויקט שבנייתו נגמרה בימים אלה, נמכר לקופת-החולים מכ"ב ב-3.7 מיליון דולר. כל ההשקעה, וככ"ב

קבלן יונה
25 מיליון שקל. בבורסה

לל הבנייה עליידי יונברג, עלו 2.36 מיליון דולר. בלקין ויונה ריווחו כל אחד 700 אלף דולר ללא מאמץ. פרטים אלה נודעו מתשקיף גיוס ההון של קבוצת מרדכי יונה, הבונה את התחנה המרכזית בתל-אביב. ההנפקה היתה מוצלחת, וגייסה כ-25 מיליון שקל.

שתגרום ללא ספק לשאלות מצד מוסדות ישראלים כמו בנק ישראל, או בעלי-מניות אמריקאיים, ששיפץ המ' און גרם להם להחלטות שגויות לגבי מניות הבנק.

הללו סיפור המעשה, המופיע במ' און: בשנים 1976 ו-1980 רכש בנק לאומי טראסט 13 סניפים בניו יורק של בנקס טראסט. המחיר ששילם עבורם היה גבוה ב-17.2 מיליון דולר מהשווי הנכסי, לפי שווי השוק. הבנק הגדיר תוספת זו כתשלום עבור מוניטין, והח' ליט להפחיתה במשך 40 שנה.

בשנת 1981 נענה הבנק לבקשת הפיקוח על-הנכסים האמריקאי, והקטין את תקופת-ההפחתה מ-40 ל-15 שנה. לתיקון משמעות גדולה: ההשקעה הר' שומה כבעלת-מוניטין היא חלק מנכסי הבנק ומהונו. הקטנת הסכום הרשום כמוניטין משמעה הקטנת הסכום של נכסי הבנק והונו.

באמריקה חייב להיות יחס קבוע בין נכסי הבנק והונו לבין היקף המאזן, וככל שהנכסים עולים יכול הבנק להגדיל את מאזנו. נוסף לכך, הפחתת המוניטין כסכום נקוב, מדי שנה, היא

הנו"ל שילמה דיבת

קנון הודיעה כי לא תשלם את הריבית המגיעה למחזיקי איגרות-החוב שלה בסכום של 11.7 מיליון דולר. החברה הצהירה כי תשלם את הסכום לפני המועד שבו תוכרז כחסרת יכולת-תשלומים.

קנון הנפיקה באפריל 1986 איגרות בסכום 207 מיליון דולר.

הקטנת הרווחים שמהם מקטינים את המוניטין. כך ששינוי ההפחתה מ-40 שנה ל-15 שנה גרמה בשנת 1981 להקטנה ניכרת של סעיף הנכסים וההון, מכיוון שבכל שנה מקטינים כסכום גדול יותר.

רואי החשבון כותבים בהערה מ' 7 כי בשנת 1985 החליטה הנהלת-הבנק לחזור בה מהתיקון שעשתה, ושינתה רטרואקטיבית את ההפחתה ל-40 שנה. רואי החשבון הביעו את דעתם על-כך להנהלה, וכך גם הפיקוח-על הבנקים. ועתה, במאזן שהוצא במאחד לשנים 1986 ו-1987, מציגים רואי החשבון כי הנהלת-הבנק חזרה בה מהחזרה שעשתה, ונענתה סופית לכ' קשת הפיקוח-על-הנכסים ורואי החשבון.

התיקון עתה גרם להקטנת שווי נכסי-הבנק והונו לשנים 1986 ו-1987, וכן 1985, ב-3.4 מיליון דולר. המאזן החדש מראה על רווח נקי לשנת 1987 בסך 8.67 מיליון דולר. מזה הושג 4.9 מיליון דולר ממכירת נכס, ולא מפעור לות בנקאיות.

יתרת השקלים של "עמידר"

בזמנו נרעש האוצר כאשר נודע לו כי רשות-הנמלים מחזיקה בפיקדונות בבנקים יתרות כספיות בסך 400 מיליון שקל. הוא התחיל לחפץ על הרשות להעביר אליו את הכספים, וזו, כדי להימנע מכך, החליטה להקים בהשקעה ראוותנית ומיותרת נמל-פחם יקר באשקלון, שיעלה 200 מיליון דולר.

עתה נודע על עוד חברה ממשלתית, שיש לה יתרות ענקיות: עמידר. זו מוכרת בשקט נכסים רבים, והיתרות בקופתה להיום הן 300 מיליון שקל.

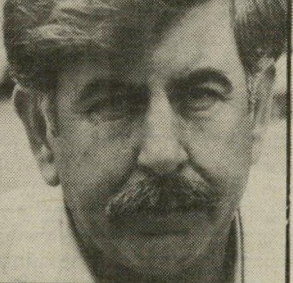
נוביק ינהל את "איגוד"

דויד נוביק, מי שהיה נשיא בנק לאומי ניו יורק, ינהל את בנק איגוד, במקום דויד פרידמן, שינהל את בנק לאומי. נוביק פורש מניו יורק אחרי חמש שנות-ניהול. במקומו מונה מנהל אמריקאי.

בנק לאומי נחוש בדעתו שלא לוותר על השליטה על בנק איגוד. ריווחיות איגוד הינה מן הגבוהות במשק, והשנה הוא מרוויח 30% על ההון.

דרוקר סיים בשמונה חודשים שכונה גדולה

בעיתונות המקומית, וראשי-ערים באו למקום ללמוד את שיטות האיכלוס המהיר. תודות לקניית המרכוזות של הדרות הן בעיר ניר-בראנושוויק במדינת ניו-ג'רסי, והן מיועדות לר' כשי דירות בראשונה. מחירי הדירות נעים מ-69 אלף דולר עד 154 אלף. הרוכש משלם במוזמן עד 3500 דולר, והיתר בתשלומים נוחים של כמה מאות דולרים לחודש, במשך עשרות שנים. הצלחת השכונה היתה סיפור מרכזי

קבלן דרוקר
עוד 840 דירות באמריקה

החומרים, הצליח דרוקר לכנות כחור מרים מעולים ובמחירים נמוכים. הדירות והבתים מרהיבים ביופיים, וכוללים את כל הנוחיות הניתנת להשגה באמריקה.

"פנטהאוז" גבר על טראמפ

קבוצת דונלד טראמפ במאבק על רכישת אתר-בנייה גדול באט' לנטיקס-סיטי, שהוא חיוני לקניון במקום. השתיים ביקשו לרכוש באמצעות בית-המשפט נכס גדול של חברה שנקלעה לקשיים. בית-המשפט אישר את הצעת פנט' האת.

מנכ"ל פנטהאוז, דייוויד מ' אירסון, אמר כי עתה נפתחה ה' רך להקמת הקניון סאנדס-הול' ווד. פנטהאוז שילמה 17.6 מיליון דולר תמורת הרכישה.

קבוצת טראמפ בוחנת כניסה לישראל

נציגי קבוצת אילהבנייה האמ' ריקאי דונלד טראמפ הסכימו עק' רנית לבחון כניסה לפרויקטים בישראל.

עורך-הדין הישראלי אברהם ("אייבי") נאמן, השווה גם בניו יורק לזרזי עסקים, מסר כי משרד-הארכי-טקטים האישי של טראמפ, פראנק ויליאמס, יעבוד בשיתוף עם ארכי-טקטים ישראלים בהקמת פרויקטים בעתיד. בין היתר נבדקת האפשרות כי הצד האמריקאי יקח על עצמו את השיווק למשקיעים אמריקאיים, וכן יעמיד את הידע שלו בתחום הבנייה לרשות הפרויקטים הישראליים. מדו' בר בפרויקטים בסיגנון-הבנייה של טראמפ.

ככל רגע. פיתוח לפני ה' בינאר ישנה דראסטית את מצב כור לרעה.

חייב שאקי
שליטה ב'בנק-המיתון'

בית-המשפט אישר מכירת מניות "עץ לבוד"

בית-המשפט העליון אישר מכירה של חבילת-מניות עץ לבוד, שהיו בש' ליטת איש-העסקים יורם גיל. מדובר ב-450 אלף מניות, שנרכשו עליידי גיל במחיר ממוצע של שיבעה דולר למניה. כאשר שערי המניה עלו ל-30 דולר האחת, הוא מכר אותן לחברת אריה לפיתוח שהיתה בשליטתו, במחיר הבורסה. הרווח שלו בעסקה זו היה 10 מיליון דולר. כאשר נקלעו עסקיו לק' שיים, תפס כונס-הנכסים את המניות והציען למכירה. הן נרכשו עליידי בעלי-המניות של קונצרו עץ לבוד במחיר של 7.5 דולר האחת.

סיפור עצוב

(המשך מעמוד 16)

עסל אכן ביטחי להתפטר. לא האמנתי כי התברים הערביים יוותרו על המקום הרביעי ברשימה, שבו החזיקו בבחירות הקודמות.

(ואכן, במקום הרביעי הוצג באר' יוניס, מנהל בית-ספר מכפר-ערה. לא היתה שום התחייבות של ממש מצד הערבים להתפטר למען מועמד יהודי שהוצג במקום ה-5. אילו זכתה הרשימה בשני מנדטים, כפי שקיוותה, היתה סיעה מורכבת עכשו ממוחמד מ' עארי ומריאח אבראל-סלס).

אמרת לי למתי שאני מצפה בלאו הכי לתבוסה גוראה של הרשימה ברחוב היהודי. אך הבעתי את הרעיה שניתן לשנות זאת ברגע האחרון ממש, עליידי הקמת תנועה יהודית חדשה ושינוי גמור של קו ההסברה. היתיי מוכן להי' רתם למאמץ כזה, בתנאי שתיתנו לי יד חופשית לבצע את תוכניתי. (אגב, מ'פ'ם הלכה בדרך זו והצליחה).

היה לי הרושם שמתי כלל אינו מקשיב לדבריי. כך גם כאשר נפגשנו שנית, בנוכחות אסנון זיכרונ'י. מתי פלד היה "סגור". ייתכן שהתחייב כלפי החברים הערביים, ולא היתה לו אפשרות לסגת מההסכמתו לה' ציג מועמדות בלתי-ריאלית.

מתוך סקרנות הלכתי לפגישה שבה בחרה אלטרנטיבה במועמדותי. לא די' ברתי ולא הצבעתי, והודעתי לחברים שאין להציג את מועמדותי, גם לא למ' קום ה-120. כשנשאל מתי פלד עליידי ארס קלר אם יש בכוונתו לשרת כנכנס אם ייבחר, הודיע שיתפטר אם לא תזכה הרשימה ב-1% של הקולות היהודיים. באותו שלב זה היה מעשי כמו קבלת 51%.

חובה פטריזית

המשך ידוע. הרשימה זכתה ב' 33,695 קולות, לעומת 38,012 בבחירות הקודמות — אוברן נקי של 4317 קולות, למרות גידול האוכלוסיה ולמרות העליה בשיעור-ההצבעה ב' מיגור הערבי.

תשריי-הבחירות של הרשימה הוכ' נו כאלו נועדו במפורש כדי להרתיע בוחרים יהודיים מלהצביע בעדה. בגלל סירובה של ר'ק'י' לע' שות הסכם-עודפים עם הרשי' מה המתקדמת, וסירוב המת' קדמת לעשות הסכם כזה עם רשימת דראושה, איבדה ה' שימה את המנדאט השני שה' ייה לה.

מיעארי נבחר לבדו, וזה פטר את מתי פלד מן המצב הלא-נעים שאליו נקלע.

ראשי הרשימה התגלו כקצרי-ראי, ובמידה רבה כאגואיסטים. אך הרי זה מקובל ככל המיפלגות, ואין בעצם ס' בה לצפות כי דווקא רשימה כזאת תהיה טובה בהרבה מאחרות.

המיוחד ברשימה המתקדמת היה שהיא חשפה את הבעיות הכרוכות בקיום רשימה יהודית-ערבית אמיתית, שבה שוכנים יחד פטריזטים ישרא' ליים-יהודיים וערבים בעלי הכרה לאר' מית. לשם כך הקמנו את הרשימה, וכ' כך נכשלנו.

בסופו של דבר היא הסבה רשימה ערבית שבה משמשים היהודים כקישוטי, בשם שברי-שימוות "הציוניות" משמשים הערבים כקישוטי לרשימות היהודיות.

בשעה שנוצר מתח כה רב בין הרוב היהודי והמיעוט הערבי במדינה, היתה תנועה כזאת יכולה בצריכה למלא תפקיד חשוב. כישלון הניסיון הזה הוא הרה-אסון, ותוצאותיו חורגות בחשי' בותן בהרבה מן התחום הצר של בעיות אישיות. משום כך מצאתי לנכון לפרט כאן את סיבותיו.

הרעיונות שבשםם יסדנו את ה' שימות נכונות כיום כפי שהיו אז, ואולי עוד יותר. שילוב פוליטי יהודי-ערבי במדינה חיוני לעתידה. כינונו הוא חובה פטריזית. על כן אני מאמין שיקום, חרף כל הקשיים, לשם כך יש להפיק לקחים מני' סיון הרשימה המתקדמת.